

Lê Văn

Trong hàng ngũ chỉ huy cao cấp của quân đội Hoa Kỳ đang có mặt ngày càng nhiều sĩ quan người Mỹ gốc Việt trong khắp các quân binh chủng, mà cách đây vài năm người ta thấy Đại Tá Hải quân Lê Bá Hùng, Hạm trưởng chỉ huy Khu Trục Hạm USS Larsen, từng ghé thăm VN và mới gần đây chiến hạm này lại lãnh nhiệm vụ thách thức đòi hỏi của Trung Cộng (TC) bằng cách đi vào vùng 12 hải lý xung quanh quần đảo Trường Sa do TC đánh chiếm từ Việt Nam (VN) đang được bồi đắp và nay được dùng để khẳng định chủ quyền.

Việc Nhà Trắng bổ nhiệm Đại Tá Tôn Thất Tuấn vào chức vụ Tùy viên Quân Sự Hoa Kỳ (HK) tại VN trước nguy cơ đối đầu càng ngày càng leo thang giữa hai cường quốc, một HK đang xoay trục về Châu Á và một TC với mưu đồ bành trướng chiếm trọn Biển Đông có thể bùng nổ, làm cho viễn

ảnh “người Mỹ gốc Việt” đang được tin tưởng và giao phó thực hiện các nhiệm vụ quân sự quan trọng của HK tại VN và Đông Nam Á – Thái bình Dương ngày càng rõ nét. Trong những ngày qua đã có những chỉ dấu rối loạn và tranh chấp quyết liệt bất phân thắng bại trong nội bộ Đảng cộng sản Việt Nam (ĐCSVN) và ngày càng rõ ràng hơn là cách đối phó tình thế của ĐCSVN không còn dựa theo một chính sách lâu dài mà trở thành các phản ứng có tính giai đoạn dựa theo tương quan lực lượng nội bộ và các bước đi của từng nước lớn.

Đứng trước các đe dọa xung khắc quyết liệt giữa Mỹ nhằm bảo vệ quyền tự do hàng hải huyết mạch trong vùng biển Đông và Trung Cộng cường quốc số 2 đang lên nhưng với bản chất bá quyền cố hữu đã nhứt quyết chiếm trọn vùng biển này, nơi có vị trí chiến lược rất quan trọng lại vừa giàu tài nguyên, đang làm dấy lên nhiều biến động lớn về quân sự kinh tế chính trị chưa từng thấy.

- *Đừng bao giờ quên, quyền lợi kinh tế là trung tâm chi phối cho mọi chính sách của các cường quốc.*

Đặc điểm của cuộc đối đầu lần này một bên là Mỹ – Nhứt – và vài nước thân Mỹ trong ASEAN cùng Úc, Ấn Độ và bên kia là Trung cộng và Lào, Miên đang bị TC cố chi phối nhưng Việt Nam mới là chánh, là trọng điểm, là mục tiêu chính của TC vì VN vừa là cửa ngõ chiến lược về địa lý cho tham vọng bành trướng về hướng Nam vừa là vùng trái độn, điểm giao tiếp giữa TC và Đông Nam Á vừa là bao lon trùm hết trọn biển Đông (TC khó bành trướng về hướng Bắc đặng

Nga, hướng Tây đưng Tân Cương Hồi giáo và Tây Tạng, hướng Đông đưng Nhật và Nam Hàn, Đài Loan), do đó VN là địa điểm chiến lược mang tính quyết định cho các chiến lược về an ninh, quân sự và kinh tế của TC và đó cũng chính là những điều mà các đối thủ của TC biết và đang phải đối phó.

Một đặc điểm khác là sự đồng hành về ý thức hệ XHCN

và bị lệ thuộc hầu như toàn diện về chính trị cũng như kinh tế và xã hội, làm cho Đảng CS Việt Nam chỉ có những vai trò và khả năng giới hạn, cụ thể là Hà nội không thể ngăn chặn tham vọng bành trướng của Bắc Kinh cũng như không thể chi phối được các chính sách của Hoa Thịnh Đốn do đó vị trí của CS Việt Nam đang ngày càng sa lầy, bị động và lún sâu hơn vào cuộc đối đầu Hoa – Mỹ.

Tình hình đang ngày càng vượt khỏi tầm tay của ĐCSVN:

- *Về kinh tế thì ngân sách kiệt quệ, ngoại tệ cạn kiệt.*
- *Về xã hội thì bất công tham nhũng từ trung ương đến địa phương mà không “có thuốc” chữa, cướp giết tràn lan khắp mọi nơi từ thôn quê đến thành phố.*
- *Về chính trị thì bế tắc mất hướng, theo Chủ Nghĩa Xã Hội (CNXH) là tiếp tục đi vào đường cùng vì sẽ lệ thuộc toàn diện vào TC, là tự sát vì sớm muộn gì thì nhân dân cũng sẽ nổi dậy lật đổ.*

Trung Cộng đã xẩy tay kiểm soát Miến Điện (MĐ) vì với chiến thắng ngoạn mục của Liên Minh Dân Tộc vì Dân Chủ, (NLD), của Bà Aung San Suu Kyi , MĐ đang trên tiến trình

dân chủ và chắc chắn TC không để nó lập lại tại Việt Nam nơi mà liên minh chống lại TC đang hình thành, về kinh tế qua TPP, về quân sự qua chỉ dấu Nhật sẽ tham gia tuần tiễu biển Đông với Mỹ, Úc là đồng minh tự nhiên với Mỹ, Ấn và Nhật liên kết nhau chống TC. Đa số Quốc Gia trong khối ASEAN cần Mỹ. Việc tàu Hải quân Nhật vào Cam Ranh là một hình thái khơi mào cho sự hiện diện nhiều hơn, thường trực của Nhật tại Cam Ranh hay có thể một căn cứ Hải quân Nhật đầu tiên ở hải ngoại theo điều mà TC cho là chính sách “quân phiệt mới” của Thủ tướng Abe.

VN đang trở thành miếng mồi giữa các đại cường nhưng khác hơn với thời chiến tranh Quốc Cộng của thập niên 1970, lần này TC cô đơn hơn – khối XHCN đã rơi rụng hết – chỉ còn Nga là bạn nhưng chỉ là bạn khi có lợi, mặt khác kinh tế TC đang rơi vào giai đoạn thối nát, hụt hơi sau nhiều thập niên phát triển mạnh nhưng không đồng đều, nay phải cần tái cấu trúc vừa trên thượng tầng và cả hạ tầng cho nên dù là mảnh hổ nhưng đang đuối sức khó mà nan địch với quần hồ. Điểm yếu khác của TC là đang phải điều chỉnh hướng kinh tế nên khó chịu đựng nổi một cuộc chiến tranh rộng lớn với các đối thủ đang giữ cho nền kinh tế TC sống còn vào lúc này.

Câu hỏi đặt ra là, một số nước Đông Nam Á châu trong đó Việt Nam đang bị Trung Quốc đe dọa cần chuẩn bị cách nào để đối phó, và Việt Nam phải có những bước đi thích hợp như thế nào để được Mỹ cùng các nước liên hệ trong vùng

hỗ trợ một cách dễ dàng và lâu bền trong khi Miền Điện đã tự mình chủ động giải quyết.

- *Chính sách của Tập Cận Bình đối với Hà Nội vẫn không thay đổi, Việt Nam vẫn phải làm phen dậu cho Trung Cộng, phải thân phục và phục vụ cho chính sách mới của Bắc Kinh tại Đông Nam Á.*

Việc Tập Cận Bình mời Nguyễn Tấn Dũng sang thăm TC vào thời điểm thích hợp quả là điều lý thú. Có kẻ muốn được diện kiến Tập Cận Bình cả chục lần như Nguyễn Phú Trọng vẫn không được nhưng sao bây giờ họ Tập lại phải đích thân “mời” Nguyễn Tấn Dũng, vì những tên dễ bảo, nô tì chỉ cần gọi là chúng đến ngay, còn Tập phải “mời” Dũng vì tay này có thể “khó dạy”, bảo không nghe, đã từng khẳng định với thế giới rằng quan hệ với Trung Quốc là “viễn vông” hay “tầm phào” chẳng nghĩa lý gì, do đó cái gai này Tập Cận Bình cần phải nhổ. Đã có tin một âm mưu ám sát Nguyễn Tấn Dũng trước khi họ Tập đến VN đã bị CIA Mỹ biết được và báo cho Dũng và Tập Cận Bình chỉ gặp Nguyễn Tấn Dũng khoảng 10 phút tại Hà Nội.

- *Cuộc thay đổi sớm muộn gì cũng phải đến cho dù từ trên xuống hay từ sức mạnh quân chúng nhưng mỗi đại họa của giặc Hán thì không bao giờ dứt. Do đó, một cuộc thay đổi toàn diện, triệt để nhưt là nó phải đưa đến sự độc lập mạnh mẽ hơn với TC đồng thời xóa bỏ tất cả các thỏa thuận bất công ràng buộc VN dính chặt vào TC bởi ĐCSVN, phải được coi là ưu tiên hàng đầu.*

Muốn được vậy, chính quyền không thể là một hình thức “**chính quyền thừa kế**” mà là một “**chính quyền mới**”, chính quyền được nhân dân bầu chọn một cách tự do dân chủ thực sự như tại Hoa Kỳ và phương Tây. Chính quyền mới phải biết dựa lưng vào Dân Tộc để có một chính sách ngoại giao độc lập và tự chủ.

- *Giải thể chế độ CS không có nghĩa là phải tiêu diệt hết những người CS. Xóa bỏ chế độ này không phải để sau đó đi trả thù, trả oán, phục thù theo cách của cộng sản đã hành xử sau năm 1954 (ở Miền Bắc) và sau tháng 4 năm 1975 (ở Miền Nam). Xóa bỏ chế độ độc ác toàn trị này nhằm để xây dựng một xã hội mới trong đó mọi người dân đều được hưởng các quyền tự do căn bản của con người. Chế độ mới phải biết lấy DÂN TỘC làm nền tảng, dựa vào DÂN để trường tồn.*

CSVN không còn nhiều lựa chọn:

Không có bất kỳ một đảng, một chế độ nào từ cổ chí kim, dù hùng mạnh, dã man đến đâu cũng không thể chống lại ý chí của cả một Dân Tộc. Cộng sản Việt Nam, nếu chống cự lại tới cùng, cũng sẽ phải nhận lấy hậu quả như tại Romania, tại Lybia...

- *Là người Việt Nam chân chính, không một ai trong chúng ta chủ trương gây hận thù trong Dân tộc, nhưng chúng ta dứt khoát phải loại trừ cho bằng*

được hệ thống chính trị độc tài, độc đảng chủ trương thù hận của đảng cộng sản.

- *Để giải quyết vấn đề Việt Nam mà tránh việc đổ máu, tránh được việc trả thù trả oán và có thể xây dựng chế độ mới đồng thời kiến thiết kinh tế một cách nhanh chóng và dễ dàng, CSVN không có một lựa chọn nào khác ngoài việc tự cáo chung như Liên Bang Sô Viết đã làm để tránh một cuộc cách mạng đẫm máu mà không một người dân Việt nào muốn. Điều chúng ta mong ước là VN sẽ có một cuộc “Cách Mạng Nhung” như đã từng xảy ra ở Ba Lan, Tiệp Khắc. Nói như vậy, không có nghĩa là chấp nhận hòa hợp hòa giải với ĐCSVN. Vì, lịch sử đã nhiều lần cho thấy, ĐCSVN chỉ sử dụng hòa hợp hòa giải như một nhu cầu chiến thuật khi cần, tiêu diệt các lực lượng đối kháng một cách triệt để, không thương tiếc, điều đó mới mang tính chiến lược và nhất quán của cộng sản nói chung và ĐCSVN nói riêng.*

Chế độ CS đã để lại rất nhiều vấn nạn lớn cho Dân Tộc, giải quyết vấn đề VN sẽ phải giải quyết hết các khúc mắc lịch sử đó một cách đúng đắn, toàn diện và triệt để hầu chuẩn bị cho đất nước đi vào một bước dài khôi phục.

Người Việt trong cũng như ngoài nước hơn bao giờ hết phải đoàn kết, phải cần có những bước chuẩn bị sớm để có được những bước đi đúng hướng có lợi cho đất nước sau này và chỉ có như vậy mới mong thoát khỏi “một ngàn năm nô lệ giặc Tàu” một lần nữa.

Mùa
Xuân
Dân
Tộc

Ngân Anh

.....

Mùa Xuân Dân tộc chờ mong
Hoa Xuân khoe sắc lòng thêm ngậm ngùi
Xuân xưa Xuân rộn niềm vui
Làng trên xóm dưới nụ cười nở hoa
Xuân nay cách biệt quê nhà
Gió Xuân mang cả hồn ta trở về
Người đi lòng dạ tái tê
Xuân sang quay quắt tình quê ngập lòng
Mùa Xuân dân tộc chờ mong
Cờ Vàng ba sọc giữa lòng quê hương
Xuân này xuân khắp phố phường
Hoa Xuân nở thắm trong vườn tự do

BÁO
TẾT
VÀ
TRANH
VUI
QUÂN
ĐỘI

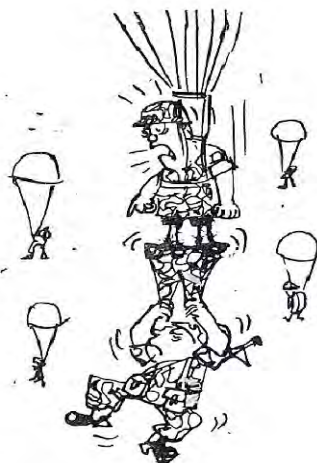
CHIẾN-SĨ CỘNG-HÒA TRÂNTRỌNG
KÍNH CHÚC CÁC CHIẾN HỮU VÀ
ĐỒNG BÀO MỘT NĂM MỚI ĐẦY
KIẾN CƯỜNG VÀ THẮNG-LỢI.

XUÂN BÌNH THÂN 2016
PHẠM PHONG DINH

Hằng năm cứ đến thời điểm cuối đông thì thế nào bầu không khí làm báo Tết dân sự lẫn quân đội cũng được hâm nóng lên bằng những hoạt động rộn rịp mà chúng ta vẫn thường gọi là vui như Tết. Cùng lúc, trên tất cả hệ thống đài truyền thanh, truyền hình toàn quốc từ Huế, Đà Nẵng dài dài vào đến Nha Trang, Sài Gòn, xuống đến Cần Thơ, nhạc Xuân đã được phát liên tục trong những chương trình ca nhạc của tháng Chạp (12) sang hết tháng Giêng và qua đến Mùng 4, Mùng 5 Tết (khoảng tháng Hai dương lịch) mới chấm dứt.

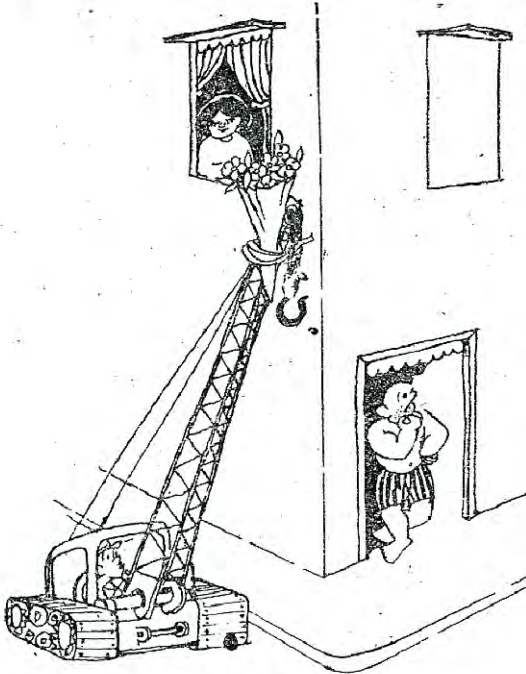
Không cứ gì trong lãnh vực báo chí, truyền thông và ca nhạc, trong quần chúng không

Huấn luyện viên :

- Nay tôi bảo cậu chọn một trong hai điều : hoặc buông quần tôi ra ngay hoặc năm chường cạp mười hôm ? ! ! ?

khí Tết luôn rất nhộn nhịp dưới hình thức chợ Tết và truyền thống chuẩn bị đón xuân trong mỗi gia đình. Bọn trẻ con chẳng biết tìm đâu được những bánh pháo kim, loại pháo quân nhỏ xíu chỉ lớn hơn cái diêm quẹt Quân Tiếp Vụ một chút, đốt lên nổ lẹt đẹt, rồi vỗ tay reo hò vui vẻ vô cùng.

Sáng kiến của Công Bình

Những chú chàng nghịch ngợm nhất thì “chơi” loại súng “bazoka” làm bằng khí đá nổ đùng đùng chẳng kém mấy súng thật (Súng bazoka khí đá làm bằng một cái ống thiếc dài bịt kín một đầu có đục một cái lỗ nhỏ gần đáy, bên trong tráng nước cho ướt thành ống. Bỏ một cục khí đá vào lúc lắc vài cái cho nó phản ứng với

nước để bốc hơi. Lấy cục khí đá ra thật nhanh, rồi châm lửa ngay vào cái lỗ ... Đùng! Tiếng nổ và sức ép đẩy một cái lon sữa bò bịt trên chỗ đầu ống hờ văng ra xa cũng phải đến vài chục thước). Quý bà quý cô xui xẻo đi gần đây vẫn luôn là mục tiêu ngon ăn nhất.

Trong một bài viết về Báo Tết Quân Đội Ngày Xưa năm trước, chúng tôi đã giới thiệu đến với quý độc giả cung cách làm báo Tết của quý vị chủ nhiệm, chủ bút, quý đảng nhà văn, nhà báo khả kính, tiết mục Xông Đất Đầu Năm những ông xếp lớn và những cây viết chủ chốt của tờ báo lính Chiến Sĩ Cộng Hòa như Cao Tiêu, Đặng Trần Huân,

Nguyễn Đạt Thịnh, Huy Phương, Phạm Huân, Tô Thùy Yên, Hà Huyền Chi, Phạm Lê Phan, Phạm Quốc Hùng, Nguyễn Nhơn Phúc, Anh Thuận, v.v.. Có thể nói rằng, càng gần đến những ngày cuối năm cũ, thì cuộc chạy đua với thời gian càng được tăng tốc. Các đảng chủ báo, chủ bút lo sốt vó chẳng biết quý ông bà nhà văn, nhà báo đang tà tà làm gì mà chẳng thấy gởi bài Tết đến. Nội dung mà thua kém những tờ báo khác, báo bán ế thì có mà xách bị xuống đường làm ký giả ăn mày hết cả lũ.

Bên cạnh đó nhất thiết phải tìm cho được hai đảng họa sĩ, một thiết kế cho cái bìa báo thật “chiến đấu” và một kia mần ơn vẽ giùm những tranh hí họa thật nhộn để độc giả cười vui lấy hên suốt năm. Thiết kế bìa trước đối với những họa sĩ chuyên nghiệp như Lê Trung, Đinh Cường, Tạ Tỵ, Vi Vi Nguyễn Hùng Kiệt, Tam Xuiên (không phải Xuyên), v.v.. chẳng phải là chuyện khó. Nhưng nặn óc để sáng tác nên thành những tranh nhộn chọc cười độc giả đâu phải là

chuyện dễ. Những họa sĩ cừ khôi trong lãnh vực này phải kể đến những cái tên Hiếu Đệ, Nhộn, Mai Lộc. Phía dân sự có họa sĩ Chóc chuyên vẽ tranh châm biếm thời cuộc. Sau 30.4.1975, Chóc lòi đuôi vượn biến thành vẹm, ô hô. Hiện nay thì trên Nguyệt San KBC và nhiều báo Hoa Kỳ, chúng ta thấy có họa sĩ Ba Bui với những tranh biếm họa thời cuộc thật độc đáo.

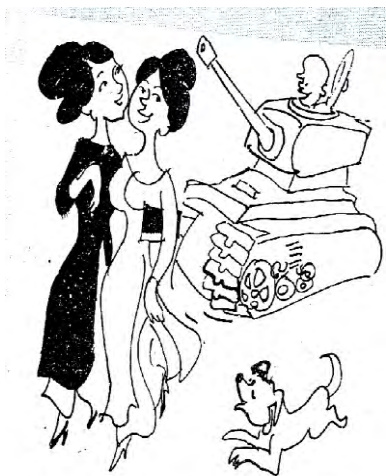

Bìa báo Xuân Chiến Sĩ Cộng Hòa, Mậu Thân 1968

Tranh vui là một tiết mục độc đáo không thể thiếu được trong một tờ báo Tết. Từ báo dân sự cho đến báo quân đội, nhất nhất đều phải có tranh vui. Ít ai nghĩ rằng tranh nhộn còn có một nhiệm vụ thứ yếu nhưng không kém phần “cao cả” là “cứu nguy dân tộc”. Chả là một bài viết, một bài thơ không hẳn bao giờ cũng chấm dứt ở cuối trang, thường khi còn thừa một khoảng trống không thể nhét bất cứ cái gì khác vào.

- Anh là lính thủy hay lính bộ?
- Lính anh « đánh » cả trên bộ lẫn dưới nước!

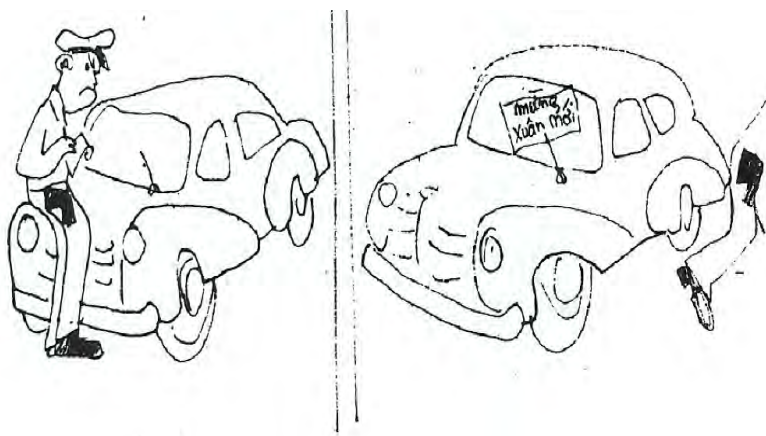
- Chị ạ, cứ mỗi lần mình đi qua là chiếc chiến xa lại dựng còi nổng lên, kỳ quá!

Chỉ có hai cách cứu nguy dân tộc là nhét một cái quảng cáo (lắm khi cũng không có vì chẳng ma nào chịu đăng quảng cáo cho). Thế thì chỉ còn mỗi cách là cho một cái tranh chọc cười vào. Người họa sĩ nhận vẽ tranh nhộn có lẽ rất vất vả, bởi viết một câu chuyện bi thương làm người ta rơi nước mắt không khó, nhưng vẽ một bức tranh vui nhộn hoàn toàn khác hẳn. Điều này cũng có thể đúng với việc viết bi kịch và hài kịch.

Chiến Sĩ Cộng Hòa là tờ báo của lính và những người yêu lính, khoái lính bởi đời lính gian khổ phong sương, nên tranh Tết trong mỗi lần Báo Xuân đều nặng chất lính. Người họa sĩ phải thể hiện nét vui nhộn nhưng lạnh mạnh cho tất cả mọi quân binh chủng có

thể được. Lính thích đọc báo lính đã đành, mà mọi giới dân sự trong xã hội cũng đều thích đọc báo lính. Chúng ta dành một vài hàng để ca ngợi công tác tâm lý chiến tranh chính trị của Tổng Cục Chiến Tranh Chính Trị đã nỗ lực thực hiện được một tờ báo lính như Chiến Sĩ Cộng Hòa, mà đã trở thành một món ăn tinh thần không thể thiếu cho lính và những độc giả không phải là lính.

Điều này hoàn toàn đúng, không chỉ vì hình thức hấp dẫn của Chiến Sĩ Cộng Hòa, mà nội dung thật phong phú với những bài vở được viết nên thành bởi những người lính ngoài mặt trận, những phóng viên chiến trường. Những bài viết đó luôn đầm máu và nước mắt của đồng đội và của chính người viết. Những hình ảnh chiến đấu có được trên từng trang báo lẫm khi được đánh đổi bằng mạng sống của những người phóng viên chiến trường dũng cảm nhất. Thí dụ như trường hợp của ký giả quân đội Nguyễn Văn Bình tại mặt trận An Lộc mùa hè 1972. Anh đã bị một tên lính địch núp dưới một cái hầm chỉ cách có ba thước bắn chết. Anh đã được tưởng thưởng Đệ Ngũ Đảng Bảo Quốc Huân Chương.

Những thước phim nóng đỏ, khốc liệt có những hình ảnh của chiến sĩ An Lộc sẵn lòng chiến xa địch cùng những trận đánh đầm máu khác, Tư Lệnh Sư Đoàn 5, Chuẩn Tướng Lê Văn Hưng lái xe đưa Tổng Thống Nguyễn Văn Thiệu thị sát một vòng thành phố điêu tàn, đều do công lao xương máu của phóng viên Nguyễn Cầu. Phóng viên Nguyễn Nhơn Phúc

là nhà báo quân đội đầu tiên có mặt ở cửa ngõ dẫn vào Cố Thành Quảng Trị, khi anh theo cùng với Đại Đội 2 Trinh Sát Nhảy Dù của Đại Úy Trương Văn Út, danh hiệu truyền tin “Út Bạch Lan”, đặt chân lên đường phố trong những ngày tháng 8.1972 dưới những cơn mưa pháo đỏ lửa của quân giặc, đến sắt thép cũng chảy mềm.

Những năm đầu của thập niên 1970, càng nhiều ký giả, văn nhân dân sự nhập ngũ thì Tổng Cục CTCT, Cục Tâm Lý Chiến, Cục Truyền Thanh Truyền Hình càng được tăng cường thêm một khối nhân lực hùng hậu về mặt văn chương chữ nghĩa. So với những thập niên 1950, 1960, báo Chiến Sĩ Cộng Hòa chưa có được nhiều cây viết dân sự gạo cội góp mặt, bài vở lúc ấy đa số đều do những người lính ngoài mặt trận gửi về bên cạnh phóng sự của những phóng viên quân đội như Mai Hòa, Phạm Quốc Hùng, Trần Đức

Thao, Nguyễn Đức Ái, Nguyễn Nhơn Phúc, Huy Phương, Huỳnh Văn Phú, Lưu Văn Giỏi, v.v...

Báo CSCH mang một bộ mặt tươi mát, ít khét lẹt mùi thuốc súng hơn với sự hiện diện của những nhà văn nhà báo dân sự vào quân đội như Tường Linh, Dương Hùng Cường, Ý Yên, ...cộng với sự góp mặt của những văn nhân ngoài quân đội như Mai Thảo, Doãn Quốc Sỹ, Nhật Tiến, Viên Linh, v.v. *Khi tướng lãnh duyệt binh*

Một tiết mục không thể thiếu là phóng sự và hình ảnh về những chuyến đi của Tổng Thống Nguyễn Văn Thiệu trong những ngày Tết. Tổng Thống Nguyễn Văn Thiệu, vị nguyên thủ quốc gia mà suốt năm không ngừng nghỉ đặt bước chân của ông lên khắp mọi miền đất nước. Từ vùng hỏa tuyến nắng bụi mưa bùn luôn hùng hực lửa chiến tranh; lên cao nguyên gió lạnh buốt xương, những cơn mưa tầm tã hàng tuần, hàng tháng mù mịt đất trời; đến Miền Đông đất đỏ với những khu rừng nhiệt đới và cao su thâm u dọc dài theo đường biên giới; xuống tận miền sinh lầy U Minh đầy muỗi và vắt ở Chương Thiện, Cà Mau. Thậm chí Tổng Thống Thiệu đã bay sang đến tận Krek hay Snoul bên đất Chùa Tháp.

— Hê bờ xuống nhâm tàu rồi kìa!

Từ
những
tiền đồn ở
một góc
hẻo lánh
bị quên
lãng nào
đó, những
cao điểm
quanh
năm mây
phủ, đến
vùng phi
quân sự
đầy bất
trắc, ở

những nơi mặt trận kinh khiếp nhất, những chiến sĩ trấn đóng ở đây đều trông thấy chiếc trực thăng quen thuộc và tiếng cánh đập phành phạch đáp xuống giữa một cơn trời bụi vùn vù. Rồi vị nguyên thủ kiêm Tổng Tư Lệnh Quân Đội trong bộ y phục bốn túi tươi cười bước xuống vẫy chào các anh.

Không cứ gì một ngày bình thường của một năm Tổng Thống Thiệu đi thăm những người lính của chúng ta, mà ngay trong những ngày Mừng 1, 2, 3, 4 Tết, chiến sĩ khắp

Bốn Vùng Chiến Thuật đều hân hoan reo hò chào đón ông. Đó là một cá tính đặc biệt của con người Tổng Thống Thiệu, bởi ông là một người lính từng dẫm bước hành quân trên khắp chiến trường.

Tổng Thống Thiệu biết sự hiện diện của ông trong những ngày hằng thường hay trong những ngày truyền thống thiêng liêng của dân tộc, luôn là một niềm an ủi ấm áp chan chứa tình chiến hữu, một phần thưởng tinh thần dành cho những con người luôn cam chịu nỗi thiệt thòi ở thứ hạng tận cùng của nấc thang xã hội. Ông vui vẻ ngồi bên cạnh những người lính dùng bữa com đạm bạc với các anh, trò chuyện thăm hỏi bản thân và gia đình các anh.

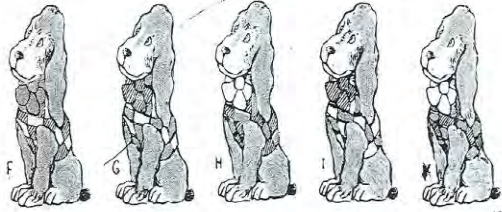
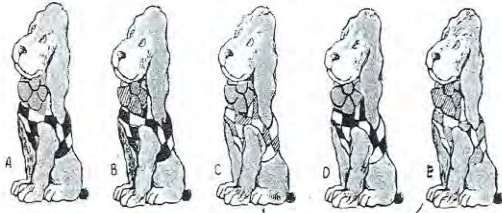

Điểm lại báo Xuân hải ngoại ngày nay thì tranh nhộ đã không còn xuất hiện nhiều như trước năm 1975 nữa, ngoại trừ một vài tờ báo hiếm hoi như Văn Nghệ Tiền Phong là vẫn còn trung thành với hình thức và nội dung khởi thủy cách đây nửa thế kỷ. Ngày xưa, báo Chiến Sĩ Cộng Hòa có rất nhiều tiết mục giải trí gọi là phụ diễn văn nghệ bên cạnh những tiết mục chánh như bình luận, hồi ký, diễn đàn, biên khảo, truyện ngắn, truyện dài, chuyện cười, tranh vui. Đó là những tiết mục Tìm Bảy Điểm Sai từ hai bức tranh giống nhau, hoặc thách đố óc nhận xét của độc giả.

Nhân dịp Tết Bính Thân 2016, xin được gửi đến quý độc giả Mục Giải Trí Đầu Xuân để gọi là cùng nhau tìm lại một chút hương xưa của một quá khứ đã thật quá xa. Chân thành kính chúc quý độc giả, huynh trưởng và chiến hữu Quân Đội cùng gia quyến Năm Mới Bính Thân 2016 vạn sự như ý, an khang và thịnh vượng.

ĐÔI KHUYẾN SINH ĐÔI

Đây là một gia đình 10 anh chị em chó. Trong số 10 anh chị em này có 2 chú sinh đôi ăn mặc giống nhau như hệt. Nhờ bạn tìm họ 2 chú khuyến đó.

Như Truyện Thần Tiên

Trần Mộng Tú

Chiều ba mươi cuối năm, Bà đi thắp mấy nén nhang trên bàn thờ tổ tiên, rồi lấy một nén cắm xuống trước thềm nhà. Bà mang ba đứa cháu nhỏ ra ngồi với mình. Hai đứa cháu

ngoại lớn hơn ngồi hai bên, thằng cu cháu nội nhỏ nhất được ngồi giữa lòng. Bà chỉ các cháu nhìn xuống mặt hồ bên dưới ngôi nhà, rồi bắt đầu kể chuyện:

Ngày xưa ngày xưa, ở đất nước xa xăm đó, đất nước có hình giống như chiếc đòn gánh, gánh hai đầu hai thúng thóc. Đó là đất nước của Bà. Một thúng thuộc miền Bắc ở trên, cái đòn gánh gầy gò là miền Trung, cái phần cong lại bên dưới là miền Nam.

Cả ba miền đó đều có những con sông. Những con sông có tên rất thơ mộng và đầy ắp tình người. Sông Hồng một giải phù sa, ôm những bờ cát hồng hào như da thịt bác nông phu. Mỗi năm nhờ phù sa của sông đã cho bao nhiêu màu mỡ vào đất đai trồng trọt làm nên hoa nên trái. Sông Hương thơ mộng trữ tình tỏa hương thơm ngát lòng nho sĩ, là đề tài cho

bao nhiêu bản văn trác tuyệt, bao bài thơ trữ tình. Cửu Long giang cung cấp những con cá vẩy bạc, những mẻ lưới làm nặng trĩu mạn thuyền là nguồn sống của người dân.

Miền Bắc có bao nhiêu làng mang tiếng hát đi thật xa; có những chiếc cổng luôn cúi xuống ôm ấp con đường làng; con đường làng ôm cây đa, cây đa tỏa bóng xuống bờ đê; con đê ôm bờ ao rau muống, rau muống ôm đàn lợn, đàn vịt; có con gà ôm tổ trứng; con chó con mèo yêu góc bếp đơn sơ.

Có chồng yêu vợ, có mẹ yêu con; Có thầy giáo cả đời hy sinh cho chữ nghĩa thánh hiền, rồi truyền xuống học trò nối tiếp.

Miền Trung có những lăng tẩm để ai dặt ai tìm lối vào phủ Chúa; có đường vào thành nội, muôn thức rêu phong lớp áo châu cho người sau nhớ mãi người xưa; có lá trúc che ngang mặt chữ điền, có nón bài thơ che tóc thề thiếu nữ để chàng trai mới lớn đã biết làm thơ; có phố cổ Hội An để mắt ai thương nhớ mãi lung linh ánh sáng đèn lồng lúc đêm về; rồi những còng cát in vết chân của mẹ, của cha; có rừng quế tỏa hương cho đời nhọc nhằn lam lũ.

Miền Nam với tất cả sự trù phú: Con cá lóc to bằng cánh tay em bé, vựa lúa vàng chạy tới chân trời, có những con người chân thật yêu nhau hiền hòa như cộng giá sống; có niềm tin vào đời sông, giản dị như những chuyến xe đò lục tỉnh mỗi buổi sáng khởi hành êm ả; miền Tây Nam Bộ với những bờ sông, bãi biển, núi đá. Đâu đâu cũng là di tích, thắng cảnh để hồn người chạm với hồn quê. Sài Gòn nắng sáng mưa trưa, áo bà ba trắng mẹ vắt vai chiếc khăn rằn lau mồ hôi giấu nụ cười dưới nón.

Rồi bỗng chốc những đám mây đen kéo vào bầu trời trên đầu, con hồng thủy dâng lên giữa thành phố; bỗng chốc trúc chẻ, ngói tan. Những người dân lương thiện trôi như lá tre trôi trên biển, ngã như cây đổ trên rừng. Bao nhiêu anh hùng tử sĩ, bao nhiêu người sống có tên mà chết vô danh. Nước

mắt nhiều hơn mưa tháng sáu, hồn đau rất như nắng tháng năm. Bà cũng thất lạc tha phương đi không tới nơi về không tới đích.

Rồi bỗng chốc tất cả thành cớ tích, thành chuyện thần tiên trong những giấc mơ; bỗng chốc tóc xanh Bà như sương, như khói, trắng như giải mây bên kia hồ; bỗng chốc bốn mươi năm rơi như những giọt mưa trên lá.

Bỗng chốc Bà ngồi đây trong buổi chiều cuối năm, ở một đất nước rất xa xăm với quê nhà.

Bà đưa cháu như ba món quà của

Thượng Đế tặng cho Bà, kéo Bà về với hiện tại. Giọng kể chuyện của bà nhẹ dần, có chút nước mắt ứa ra, Bà đưa ống tay áo lên ngang mặt:

Rồi các con biết không? Chuyện cớ tích bao giờ cũng đẹp: với hồn thiêng sông núi, với vong linh của các anh hùng tử sĩ, họ sẽ hà hơi thổi những đám mây u ám tan dần trên bầu trời, họ sẽ giơ tay rút con hồng thủy ra khỏi thành phố, rồi những con khủng long sẽ chết dưới cánh các thiên thần.

Và các con sẽ có một ngày được hưởng những ơn huệ trên quê hương thần tiên đó.

Bà tin như vậy.

Trần Mộng Tú
Tết Bính Thân 2016

TÂM THU' của

Ban Tổ Chức Đại Hội Võ Bì Toàn Cầu Lần Thứ XX

Kính Thưa Quý Niên Trưởng, Quý Chị và Các Bạn.

Mừng vui họp mặt trong Đại Hội XIX, rồi lại ngậm ngùi chia tay, lần hẹn gặp lại nhau hai năm sau, tưởng là lâu lắm, thế mà Đại Hội XX lại sắp tới, ngày hội của đại gia đình Võ Bì đang chờ đón quý anh chị và gia đình.

Tổng Hội Võ Bì còn nhiều việc dở dang, ngày hẹn về đoàn tụ dưới mái trường xưa, vẫn còn trong hoài bảo, vậy mà thời gian qua mau, tuổi đời chông chất. Chưa thể gặp lại ở đời 1515 được, thì không gì bằng chúng ta đem tất cả hình ảnh và sinh hoạt của đời 1515, của tuổi trẻ Tân Khóa Sinh, Sinh Viên Sĩ Quan về Little Saigon. Và biết đâu, trong dịp về dự Đại Hội lần này, chúng ta gặp lại những huynh đệ năm xưa cùng sống chết bên nhau ở ngoài chiến trận.

Không gì vui và hạnh phúc cho bằng tuổi đời 60-70-80 được sống bên nhau như thuở còn mười tám, đôi mươi, để cùng hoàn tất những công việc dở dang và ôn lại kỷ niệm đời SVSQ cũ, quân trường xưa,!

Nhưng gặp gỡ ở nơi đâu?

Xin thưa: Little Sài Gòn, Thủ Đô Tỵ Nạn CS là nơi “thiên thời, địa lợi, nhân hòa” để chúng ta thực hiện

những gì nêu trên, và nơi đây Đại Hội XX Võ Bị sẽ được tổ chức vào những ngày 24, 25 và 26 tháng 6 năm 2016.

Sự hiện diện, tiếng nói, nụ cười của quý niên trưởng, quý bạn và gia đình, quý chị Phụ Nữ Lâm Viên và các cháu Thanh Thiếu Niên Đa Hiệu, chính là sự kỳ vọng và niềm mong ước của BTC/ĐHXX.

Ban Tổ Chức tha thiết kêu gọi mọi sự yểm trợ, cả về tài chánh và tinh thần, của toàn thể quý CSVSQ, quý Chị và các Cháu TTNDH, trên toàn thế giới; để chúng tôi có đầy đủ phương tiện tổ chức Đại Hội Võ Bị XX được hoàn toàn tốt đẹp.

Ban Tổ chức chúng tôi rất mong mỗi được chào đón quý vị. Xin quý vị mở rộng vòng tay và tấm lòng, về tham dự Đại Hội cho thật đông vui, để chúng ta cùng siết chặt tay nhau, cười vang rộn rã, như thuở còn là những chàng SVSQ oai hùng của đất trời Đà Lạt.

Check yểm trợ Xin ghi:

Pay to: Quốc Trần
Gửi về: Quốc Trần - ĐH XX
1475 High Point street
Upland, Ca 91784
USA

BTC Trân Trọng Kính Mời và Chân Thành Cám On.
BCH/TH/CSVSQ/Trường Võ Bị Quốc Gia Việt Nam

TM. Ban Tổ Chức Đại Hội XX

Trưởng Ban Tổ Chức.

CSVSQ Nguyễn Hồng Miên K19

Đợi Xuân

Võ Văn Lê K25

*Em cố tưởng mùa xuân xưa còn đó
khi hoa đào hé nụ với đông-phong,
khi tóc thề xưa lả lơi theo gió
và tình xưa vừa chớm nở trong lòng !*

*Tuổi ngọc của em thần-tiên, huyền-thoại,
dáng nữ-sinh, vùng nắng mới thiên-đàng!
Nâng tà áo, sắc xuân vàng hoa dại
thơm hương đồng, cỏ nội thuở bình an!*

*Nhưng em ơi! Từng mùa xuân đã chết!
Ta bồi-hồi mong trái đất ngừng quay
bởi quỹ thời-gian của đời sắp hết
ngày trở về có vệt khỏi tâm tay ?!*

*Chôn thảo-nguyên con ngựa già an nghỉ,
mộng hải hồ chôn dưới ngọn Tiểu-sơn !
Đêm gối sách mơ-màng thương kẻ sĩ
đếm thời-gian đâu chỉ mỗi ta buồn ?!*

*Giờ đợi xuân giữa trời sương hiu-quạnh
em thần-thờ tìm nhật cánh đào rơi !
Nhật giùm ta một quãng đời khổ-hạnh
thả theo dòng sông cũ lạnh-lùng trôi !*

*Xuân xưa nào máu hồng trang cổ sử ?
Mùa binh đao dong ruổi dấu chân hùng !
Tiếng nhạc ngựa vang trong hồn thế-kỷ
để nghìn đời yêu mũi kiếm Quang-Trung !*

*Nhớ xuân vinh-quang, hận xuân tủ nhục !
Xuân Mậu-Thân(1), xuân Ất-Mão(2) đau
thương !
Cả ngàn năm không cúi đầu khuất phục
giờ sao hèn trước lũ giặc Bắc-phương ?!*

*Đêm trừ-tịch rất dài ! -Ta vẫn đợi!
Nhạc bình-minh hòa tấu khúc khải-hoàn!
Mau thức dậy cùng ta mùa xuân hỡi!
Hãy quay về cho lịch sử sang trang*

(1) Mùa Xuân 1968

(2) Mùa Xuân 1975